

ENTREVISTA a JOSEP BARRACHINA

Realitzada per l'Ignasi Sánchez, en Francesc Viladoms i en Marc Reolons el dia 20 de novembre de 2008 al centre cívic del barri de Can Bassa de Granollers.

ASPECTES PERSONALS

- Com es diu?

Josep Barrachina Romero.

- Quin any va néixer?

El 1946.

- On va néixer?

A Montgat.

- Quants eren de família?

Érem tres noies i jo, quatre més els pares, sis.

- Com era el seu poble?

És un poble de pescadors, molt maco, que està res, al costat de la platja, a 100 metres de la platja.

- Quins records té de la seva infantesa al poble?

Records de la infància, doncs tinc coses molt maques, que me'n recordo d'un any que vam jugar a futbol, vam venir cap a Barcelona a inaugurar el camp de Montgat, vam jugar tots barrejats amb el Barcelona infantil i nosaltres, i altres anècdotes del col·legi, bé, una infància molt maca.

- De què treballava al seu poble?

Al meu poble... vaig començar a treballar quan ja tenia l'edat de treballar, vaig començar a treballar a la perfumeria Parera que actualment es "Cotyastor", que està aquí a Granollers.

- Quin any va venir a Granollers?

Aquí em sembla que vaig venir en el setanta, setanta u.

- Per quin motiu va haver de marxar del seu poble?

A causa de l'empresa, vàrem localitzar un pis aquí, a Granollers, perquè era molt penós anar amunt i avall des de Montgat a aquí, a Granollers, cada dia, cada dia fer dos viatges amb autocar...

- Va venir després la resta de la seva família?

Sí, llavors va venir la meva senyora que portava una nena, que tenia 3 anys, Lídia, i va venir en estat i aquí va néixer el meu fill, en Jordi, i ens vam quedar aquí a Granollers.

- Amb quin mitjà de transport va venir a Granollers?

La primera vegada vaig venir amb autocar de l'empresa perquè ens recollia a Montgat, que venia de Badalona i ens portaven aquí a treballar, donaven la volta pel casino, agafava la resta de treballadors i començaven a treballar, i després em vaig quedar aquí, vaig comprar un pis, i em vaig quedar aquí a viure.

CAN BASSA

- De seguida es va instal·lar a Can Bassa? Quin any?

Sí, l'any em sembla que era el 71 una cosa així, per sant Joan.

- Té familiars que viuen al barri?

No, no només companys de treball, que vam sol·licitar quatre pisos, quatre companys, ara només en queden dos i dos que han marxat.

- Era fàcil poder comprar un pis a Can Bassa?

Sí, abans sí.

- Donaven algun tipus de facilitats?

Si donaves com una entrada, que és mes o menys el que es fa avui, però el meu pis em va costar casi be mig milió de peles, no va arribar, ara costen 35 a 40 milions .

- Quan va comprar el pis, els blocs ja estaven construïts?

No, no, quan nosaltres vam venir aquí a Granollers hi havien 4, 5, 6, 7, 8 blocs i els pisos vermells, 9, llavors van fer els dos blocs davant del col·legi allà on esta el camp de handbol, futbol i tot això.

- Recorda quant costava un pis?

El pis no va arribar a mig milió de pessetes.

- Van tenir dificultats econòmiques?

No, gràcies a Déu, no.

ASPECTES SOBRE EL BARRI (abans)

Doncs mira, abans aquí al centre cívic, que això es va construir al cap de set o vuit anys de haver estat aquí vivint, hi havia una casa de pagès aquí davant i llavors eren tots des del col·legi, del Celestí Bellera cap allà tot eren camps no hi havia cap casa de res.

- Quin va ser el primer bloc que es va fer?

El vermell, segons diu la gent d'aquí, els vermells, el grup aquest vermell que hi ha aquí davant.

- Havia vist aquest lloc abans de la construcció del barri? Com era?

Sí, hi havia camps només, només hi havia camps, llavors era una casa de pagès, que la van treure, que passava per darrera del camí de Can Bassa... primer era "Carrero Blanco" i llavors ja van rectificar perquè no ens agradava i vam preguntar a veure si podíem posar el grup de Can Bassa, perquè el camí de Can Bassa passa pel costat, que és aquest d'aquí, que està a prop de la via.

- Quins serveis hi havia a Can Bassa?

Hi havia al principi cada tres quarts d'hora un autobús, n'hi havien dos però un d'ells cada mitja hora passava per aquí i anava fins a Palou, era on estaven les 4 cases de pagès, hi havia una miqueta d'ajuntament i llavors passava per aquí entrava pel barri i sortia pel darrera, sí.

- Al principi hi havia ambulatori? I farmàcia?

Farmàcia sí, ambulatori no ben bé, al principi baixaven 2 metges, que hi havien dos dies a la setmana un metge i dos dies a la setmana un altre metge i venien aquí en el centre cívic, havia una saleta i allà visitaven.

- Hi havia botigues de tot el que es necessitava?

Sí, n'hi havia una de roba, una peixateria que tota la vida hi ha estat, dues carnisseries, hi havia dos forns de pa, sí bastants, estaven bé.

- Si no, on havien de comprar?

Teníem que anar a agafar l'autobús i a comprar a Granollers, sí, només hi havia això...

- Hi havia molta gent catalana en aquest barri?

Home érem de tot arreu, com et diré, jo... era gent de tota mena, perquè venien de... nosaltres érem d'aquí, al meu bloc hi viuen 4 famílies catalanes suposo que en altres blocs també n'hi deu haver, però érem de tota mena. Venien del "pueblo" perquè allà no hi havia feina, venien cap aquí a Catalunya a treballar i mira, vam tenir l'ocasió de

comprar un pis.

- Tenien tots els serveis adequats al barri?

Més o menys, no tots els que haguéssim volgut, ara tot s'ha anat fent, s'ha anat arreglant tot.

-Al principi del barri què passava?

Al principi, doncs mira, al ser de tota mena de pobles que veníem aquí, d'Andalusia, que si del nord, que si de tota mena, de Còrdova, de tot arreu, de tot arreu, llavors allò va costar per fer una pinya, va costar bastant.

- Com es va aconseguir que el barri anés millorant?

Doncs mira, una de les coses que aquí vam fer, una idea que vaig tenir al balcó de la meva casa, va ser de fer una banda de "desfiles" de cornetes i tambors... i allò va ser una idea per poder-se conèixer més, i a més a més perquè els nens com ja et dic que en venien molts, molts nens, del camp, de tot arreu, de tota mena, doncs jugaven a la plaça i ho trencaven tot, ho trepitjaven tot i allò va ser una idea per ajuntar la cosa, ens hem de buscar *algo* per tenir-los ocupats. I no els va agradar poc! Hi vam estar quasi 5 o 6 anys.

- Es va haver de lluitar molt per aconseguir millores?

Bastant sí, bastant. A llavors vam lluitar, vam fer moltes reunions, vam fer l'associació juvenil i d'aquí va néixer l'associació de veïns i vam tardar bastant... per poder demanar i exigir a l'ajuntament coses pel barri.

- Quines van ser les millores?

Doncs bé les millores les vam trobar amb els autobusos, perquè van *ficar* més cotxes en menys temps i així la gent podíem anar cada quart, cada mitja hora a tot arreu. I llavors aquí es va fer aquest centre cívic, hi ha una biblioteca a dalt i aquí fan moltes coses pels vells, pels *iaios* i per a tota la joventut.

- Quines festes se celebraven al principi al barri?

Home, al principi quan vam començar a viure aquí la gent va dir mira, agafem Sant Joan per fer la festa major d'aquí i així ens vam quedar, però molts volien Sant Josep.

- Quins grups hi havia?

Sí, aquí hi havien grups que venien al centre cívic a ensenyar a ballar, ballar sardanes, flamenc, n'hi havia de tota mena, cantaven, fèiem un concurs de cant, cada any, tothom que volia cantar, podia venir...

- Funciona l'associació de veïns?

Sí, això va ser una de les coses bones que vam tenir al barri.

- A què es dedicava aquesta associació?

Doncs mira, es dedicaven com totes les associacions de veïns, a anar a l'ajuntament, a preparar coses pel barri, a demanar, perquè l'associació de veïns sempre demana, demana per millorar el barri, els camins, les carreteres, l'enllumenat, perquè abans tot lo de l'escola no hi havia enllumenat, vam aconseguir un bon enllumenat, ara hi ha un bon passeig, ara això es una passada!

I llavors per la festa major, quan se n'acaba una es comença a treballar per fer l'altra.

- Hi havia relació entre la gent del barri i els habitants de Palou?

Sí...

- Era bona?

Sí, sí (irònicament), el que passa és que ells sempre tiren per ells clar, són catalans una mica tancats, però *bueno*, ens hem portat bé...

- El fet d'estar al barri una mica aïllat respecte a Granollers, els suposava problemes?

Home, els problemes eren que nosaltres al principi... el problema era que teníem bastanta por una vegada van fer la presó, perquè els que estant tancats no, aquests tancats i no passa res, però els que venien a visitar, de visita de l'estació fins a *Quatre Camins* hi ha un tros ben gros, llavors agafen el camí... entremig agafava l'escola i aquí

hi ha un munt de nens i ho tractàvem d'evitar, de que aquest senyors, senyores, xavals, nanos, gitanos, els que vulguis... era el mínim contacte per qüestió de drogues i de porros i tot això.

ASPECTES SOBRE EL BARRI (ara)

Mira, ara tenim moltes coses bones, tenim uns habitants collonuts, vam fer un club de petanca aquí, allà hi ha una bona relació amb tothom i de moment procurem mantenir això.

- Com veu el gran creixement que ha tingut aquests darrers anys i que ha unit el barri a Granollers?

Bueno, políticament horrorós!!! Ja anem a tocar una miqueta això, políticament horrorós, perquè d'aquí nosaltres podíem apretar una miqueta més, aquí el que els polítics com senyors que són, doncs venen aquí a buscar vots, però han fet molt poca cosa, el que s'hauria d'haver fet, com el pavelló, el pavelló ja fa 8, 9 anys que estava adjudicat, i estava ja per fer, l'any que ve, farem això, farem això, farem això i han passat 9 anys i mira ja podem estar una mica contents, no del tot, ara falta un camp de futbol.

- Vostè recomanaria a algú que vingués a viure a aquest barri?

Sí, al principi teníem aquí una banda de pispes, ja que era l'època dels *"teje i maneje"* de radio *cassets*, que si trencaven els cotxes i això, nosaltres ens pensàvem què era la gent d'aquí del barri, els *nanos*, i una vegada vam fer una reunió amb ells i ells ens van dir esteu equivocats, nosaltres a la nostra casa, no tolerarem això perquè tothom que vingui... i venia una banda així de pispes de Canovelles i jo me'n recordaré tota la vida, un any ens van dir, vosaltres ho veureu que nosaltres no som, i sí, sí, van venir aquests de Canovelles, es quedaven aquí, els vam fotre una pallissa, i no van venir mai més. Sí sí, la policia anava donant voltes però no sortia ningú del cotxe, aquí ens hem d'espavilar perquè sinó serem els lladres nosaltres.

- Els seus fills viuen al barri?

Sí clar, sí que hi han viscut, un, en Jordi, va néixer aquí i l'altre va venir amb tres anys, hi han viscut tota la vida.

CONCLUSIONS

- Està content d'haver vingut a aquest barri?

Jo sí.

- En general, li agrada viure aquí?

Sí, no ho canviaria per res.

- En quines coses creu que el barri encara ha de millorar? Què li falta?

En un barri sempre s'ha de millorar. Si t'atures malament, és igual que al centre, el centre no s'ha canviat, el centre de Granollers, hi ha una associació de veïns i treballa diàriament, i si no fos això, ningú podria dir... perquè un veí no pot anar a l'ajuntament i dir *escolta tu que jo tinc la vorera trencada, però bueno a mi que m'expliques*, l'associació té uns socis que son firmes, que són tot, que és tot pel barri, allò que era amb força, perquè se li al polític *bueno, si tu no em vens a arreglar el barri a l'hora de venir a buscar vots no vinguis, si tu m'arregles el barri et firmem i donarem vots a tu i si no, tu mateix*, s'ha de anar arreglant així...

- Què creu que li falta al barri?

Home, sempre falta alguna cosa, a veure, tot podia ser faltat, i falta una mica de distribució del trànsit, que no ens agrada, no ens agrada perquè hi ha l'entrada aquesta, per causes de les obres i coses, doncs, has de anar donant voltes, però això no té molta

importància, però sí, s'ha de arreglar la distribució del trànsit de Can Bassa.

- Què creu que és el millor de viure en aquest barri?

El millor de viure... Doncs mira nosaltres en aquí, jo compto quasi bé el 90%, ens agrada perquè no tens sorolls de tants cotxes, no tens l'olor de gasolina com al centre, perquè nosaltres hem anat al centre i això aquí no el tens, intentarem no tenir-lo *vaja*.

Moltes gràcies.